

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku A. S.
przy uczestnictwie T. G. i B. M.
o podział majątku wspólnego i dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki T. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 5 grudnia 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz uczestniczki B. M. od uczestniczki T. G. kwotę 5400,- (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w K. pełnomocnikowi z urzędu uczestniczki T. G. adw. M. B. wynagrodzenie w kwocie 5400,- (pięć tysięcy czterysta) złotych podwyższone o stawkę podatku VAT tytułem udzielenia nieodpłatnej pomocy prawnej uczestniczce w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżąca powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się do oczywistego i widocznego *prima facie* naruszenia prawa materialnego i procesowego, w szczególności poprzez pominięcie, że w postępowaniu działowym sąd rozstrzyga także o wzajemnych rozliczeniach pomiędzy spadkobiercami i z tytułu poczynionych na spadek nakładów oraz poprzez błędne zastosowanie art. 1039 w zw. z 1042 k.c. i niezaliczenie darowizny na rzecz jednego ze spadkobierców oraz przedstawia krótki wywód na uzasadnienie zarzucanych uchybień.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa

sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka. Twierdzenia skarżącej pomijają wynikające z motywów zaskarżonego wyroku ustalenia faktyczne wiążące z mocy art. 398¹³ *in fine* związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia, takie jak to, że T. S. w okresie, w którym był spadkobiercą nie poczynił nakładów na dom w O..

Na etapie badania przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy nie analizuje zasadności podstaw skargi kasacyjnej, nie mniej jednak rozważa, czy pozostają one w związku z przytoczonymi przez skarżącego przesłankami przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Do rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym zagadnień prawnych sformułowanych jako przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania może dojść bowiem jedynie wtedy, gdy wskazane przez skarżącego podstawy skargi kasacyjnej pozwalają na ich ocenę i sformułowanie na nie odpowiedzi. Sąd Najwyższy przy rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu kasacyjnym nie może bowiem wyjść poza granice zaskarżenia i podstawy skargi kasacyjnej (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarżąca nie zauważyła, że Sąd Okręgowy nie zaliczył darowizny dokonanej przez spadkodawcę na rzecz jednego ze spadkobierców na masę spadkową mimo przyjęcia, że do tej masy należy ale z przyczyny zastosowania art. 5 k.c. z uwagi na niezwykle szczególne okoliczności faktyczne istniejące w tej sprawie. Skarżąca w podstawach skargi nie zarzuciła naruszenia art. 5 k.c. a zatem ta kwestia nie podlega badaniu w postępowaniu kasacyjnym.

Brak zatem podstaw do przyjęcia, że nastąpiły uchybienia przepisom postępowania o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie 520 § 3 k.p.c. oraz § 6 pkt 3, § 2 pkt 7, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018 r., poz. 265) i o wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 12 pkt 3 w zw. z § 8 pkt 7 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019, poz. 18).

jw